

Для запобігання появи небезпечних шкідників моркви, необхідно дотримуватись наступних агротехнічних заходів:

- дотримуватись сівозміни, переміщаючи поле з морквою на інше місце раз у чотири роки;
- оскільки морква не любить кислий ґрунт, необхідно проводити вапнування під овочі-попередники;
- дезінфікувати насіння перед сівбою марганцівкою;
- обприскувати посіви моркви біопрепаратом Триходерма Бленд Bio Green Microzyme TR нормою 0,3-1,0 л/га.

Література

1. Подпряттов Г. І., Ряжко В.І., Скалецька Л.Ф. Технологія зберігання та переробки продукції рослинництва: підручник. К.: Аграрна освіта, 2014. 393 с.

УДК 631.53.01

ПРОДУКТИВНІСТЬ ГІБРИДІВ РІПАКУ ОЗИМОГО ЗА УМОВ ЗРОШЕННЯ НА ДЕМОНСТРАЦІЙНОМУ ПОЛІГОНІ ННПЦ МНАУ

М. А. Кобелев, ННПЦ

Миколаївський національний аграрний університет

Одним з пріоритетних напрямів розвитку сільського господарства України є стабільне виробництво насіння олійних культур. Ріпак озимий за потенційною продуктивністю займає провідне місце в групі олійних культур. Стратегія розвитку галузі ріпаківництва має бути спрямована на створення регіональних зон концентрованого вирощування ріпаку озимого [1]. Це сприятиме забезпеченню всього технологічного процесу вирощування, сушіння, зберігання та переробки в умовах України. За науково обґрунтованого розміщення цієї культури в агроекологічних зонах та впровадження інноваційних технологій можна отримувати 2,5-2,8 млн т насіння. Проте, більшість посівів цієї культури в країні розміщена в зонах недостатнього і нестійкого зволоження, в яких основним лімітуючим фактором щодо формування високих врожаїв є недостатня кількість опадів.

В умовах ринкової економіки прискорене розмноження насіння і впровадження у виробництво нових високопродуктивних сортів відіграє надзвичайно важливу роль. Однак для швидкого впровадження нових сортів 126 у виробництво потрібна наукова організація робіт у первинних ланках насінництва. Найбільш реальним на сьогодні є використання агротехнічних заходів. Уміло застосовуючи їх можна досягти значного підвищення виходу кондиційного насіння і цим самим збільшити його виробництво в усіх ланках насінництва. В Україні

сприятливі ґрунтові та агрометеорологічні умови для формування високого врожаю ріпаку озимого відмічаються на більшій частині Лісостепу, західному Поліссі та частині північного Степу.

У Південному Степу вирощування ріпаку озимого на насіння має базуватися на спеціальних розробках та обґрунтованих технологіях вирощування для зменшення ризику його виробництва [2,3].

В Україні середня урожайність насіння культури становить 1,73 т/га, в Херсонській області за останні п'ять років вона варіювала в межах 1,20-1,63 т/га, що вказує на можливість реалізації потенційних можливостей нових сортів. Дуже часто складні погодні умови на час сівби ріпаку озимого вимагають вивчення різного сортового складу.

Осінь 2018 року виявилась теплою та дощовою, що сприяло накопиченню вегетативної маси. Рослини, не зважаючи на дію ретарданту, переходили до зимівлі перерослими (10-12 справжніх листків) та діаметром кореневої шийки від 1,0-1,2 см до 2,0 см по окремим рослинам. Проте досить тепла зима (мінімальне короткострокове зниження температури було зафіксоване на рівні -16°C) дозволило перезимувати всім рослинам. Практично по всіх гібридах спостерігалось збереження зеленого кольору листя. Весняне відновлення вегетації відбувалось мляво через прохолодний березень та значні коливання температур у квітні. Активний ріст рослин почався з 22 квітня, коли середньодобова температура перевищила за +10 °С. Дощовий та теплий кінець травня – початок червня дав можливість рослинам сформувати значний габітус – окремі високорослі гібриди (Едімакс, Верітас, ЕС Ангел) мали висоту рослин 180-190 см. Починаючи з 14 червня розпочалась спека, що тривала два тижні – середньодобова температура перевищувала 25°C, а денні максимуми сягали 34-35 °С, при падінні вологості повітря в окремі дні до 20%. Відбувся підпал рослин, що позначилось на врожайності. Проте дозрівання врожаю все рівно затяглось – збирання було розпочато 10 липня після закінчення збирання озимої пшениці, що за звичай відбувається навпаки.

В 2018 році на демонстраційному полігоні Навчального науково-практичного центру Миколаївського національного аграрного університету (ННПЦ МНАУ) було закладено демонстраційні ділянки ріпаку озимого з 40 гібридів. Свої гібриди для сортовивчення надали 7 компаній: ТОВ "ДСВ - Україна", ТОВ «Маїсадур Семанс Україна», ТОВ "НПЦ-Україна", ТОВ «Євраліс Семенс Україна», ТОВ «Лімагрейн Україна», Компанія БАЙЕР, Компанія Brevant Seeds.

На дослідному полі було досліджено 40 сортів та гібридів ріпаку озимого. Найменшу врожайність показав гібрид ТОВ "НПЦ-Україна" Атора – 2,76 т/га. Розбіжність між лідером та аутсайдером склала 1,91 т/га. Найвищу врожайність показав гібрид ЕС Ангел (ТОВ «Євраліс Семенс Україна») – 4,67 т/га. В п'ятірку лідерів також ввійшли гібриди

ТОВ "ДСВ – Україна": Едімакс - 4,45 т/га, Популяр - 4,25 т/га і Тайфун - 4,13 т/га та гібрид ТОВ "НПЦ-Україна" Шерпа – 4,21 т/га.

Таким чином при вирощуванні гібридів озимого ріпаку в умовах зрошення на Півдні України важливо приділяти особливу увагу вибору гібриду – різниця у врожайності за одних і тих же умов може складати до 40%.

Література

1. Лихочвор В. В. Ріпак / В. В. Лихочвор, Р. Р. Проць. // НВФ Українські технології. – Львів. – 2005. – С. 88.
2. Ріпак / [Гайдаш В. Д. та ін.]. – Івано-Франківськ: Сіверсія, 1998. – 223 с.
3. Лапа О. М. Інтенсивна технологія вирощування озимого ріпаку в Україні / О. М. Лапа. – К. : Універсал-Друк, 2006. – 100 с

УДК 631.52

ВИСОКОПРОДУКТИВНІ СОРТИ ОВОЧЕВИХ КУЛЬТУР – ЗАПОРУКА ОТРИМАННЯ ВИСОКИХ ВРОЖАЇВ

Н. О. Кобиліна, канд. с.-г. наук

*Управління фітосанітарної безпеки Головного управління
Держпродспоживслужби в Херсонській області*

Овочівництво – галузь сільського господарства, основним завданням якої є вирощування овочевих та баштанних культур з метою безперебійного забезпечення населення свіжою продукцією.

Збільшення частки продукції овочівництва в щоденному меню людини важливо для повноцінного харчування. Споживач нині уже не задовольняється просто овочами, а бажає мати овочі певного сорту та якості, а тому овочі є необхідним продуктом в раціоні людини. До їх складу входять вуглеводи, ефірні олії, вітаміни, ферменти, мінеральні солі (від 0,4 у кабачка до 2,5—3% у кропу, листової петрушки і селери), фізіологічно активні солі заліза (щавель, шпинат, хрін, редька, селера, петрушка), калію (шпинат, хрін, редька, селера, петрушка), кальцію (шпинат, капуста савойська, кріп, щавель), магнію (кавуни, шпинат, горох) і фосфору (горох, капуста брюссельська, петрушка, пастернак, шампінйони), вітаміни (А, В, В₁, В₂, С, Р, РР).

За вмістом сухої речовини овочі, крім гороху, квасолі і часнику, дещо поступаються іншими продуктами харчування. Так, в огірках і кабачках сухої речовини міститься 4—7%, у коренеплодах — 11-17, у зеленому горошку — до 20, у часнику — до 35%. Білка в овочах небагато (1—2 %), лише бобові культури та часник містять його 5—7 %.